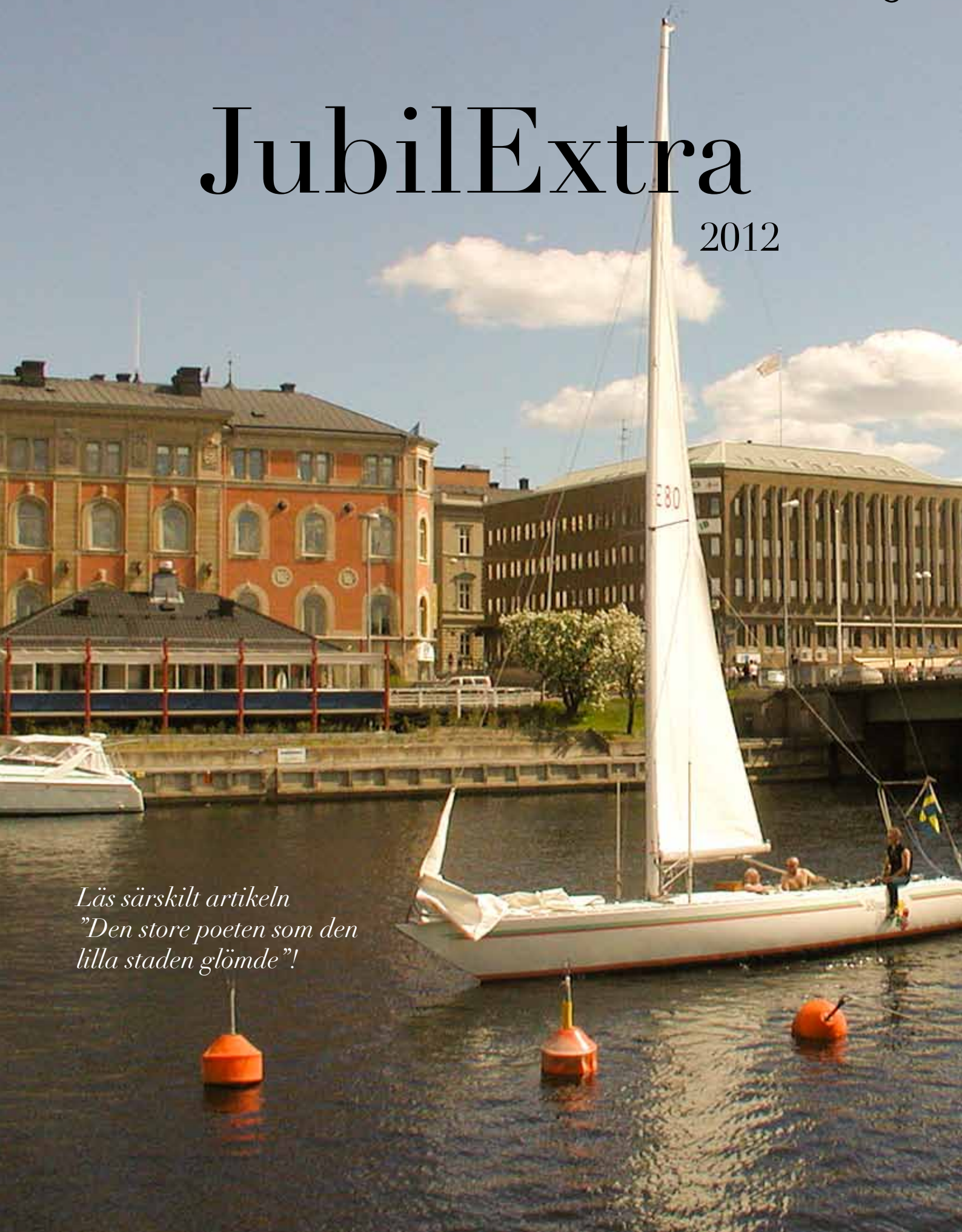

Härnösands Läroverks/Gymnasiums kamratförening

JubilExtra

2012

*Läs särskilt artikeln
"Den store poeten som den
lilla staden glömde"!*

Vad händer i Härnösand

Ulla Johansson (Linder)

Istappsprydd grotta utanför Härnösand.

Om vi hade rekordvinter i fjol, så fick vi vänta desto längre på snö och kyla den här säsongen. Mindre trevliga var ett par stormar, som härjade vilt. Den senaste, Dagmar, åstadkom mycken skada, framför allt i våra skogar. Men nu (senare delen av februari) är det perfekt – fint skidföre och lagom kallt. Och ljuset återvänder sakta men stadigt.

I Härnösand, pensionärernas paradys, är det ständigt ett stort utbud av aktiviteter. En verklig tillgång är Härnösands Pensionärsuniversitet, som anordnar såväl kurser som enstaka föredrag med kvalificerade föreläsare från Mittuniversitetet, Umeå Universitet eller med annan bakgrund. I övrigt fortsätter vår aktiva jazzklubb med många fina jazzarrangemang, liksom även Filmstudion med filmer från de mest skiftande länder. Saga-biografen har dessutom numera ”Seniorbio” med föreställningar på dagtid till låg biljettkostnad.

Musik av alla genrer finns ständigt att välja på, inte minst konserter i Härnösands domkyrka. Vi har ju en erkänt skicklig domkyrkoorganist och kompositör i Fredrik Sixten. Sankt Petri Logen arrangerar då och då trevliga musikevenemang. Häromsist spelade Hudik Big Band och sjöng Hudik Modernaires under rubriken ”Tribute to Glenn Miller”. Härligt! För en 40-talist är den musiken förknippad med många ungdomsminnen. Jag måste också nämna det uppskattade arrangemang, som tre somrar i följd gått av stapeln vid Härnö gamla lotsplats – Jazz på Lotsstugan – med välkända musiker inklusive vokalist från Härnösand och Sundsvall, förenade i ”Pilot Station Jazz Band”.

I går hade vår fantastiska dansensemble Norddans premiär på ”Great expectations”, ett passande namn. Förväntningarna överträffades. Många av oss härnösandsbor ser nu också fram emot april, då äntli-

gen de efterlängtrade digitala sändningarna från Metropolitan i New York och andra opera- och teaterscener kommer i gång. Den som vill, kommer att kunna inta teatersupéer i anslutning till föreställningarna.

När det gäller bildkonst, pågår en intressant utställning på Läns museet Murberget. Den heter ”Helgon och demoner” och omfattar såväl medeltida helgonskulpturer som mangateckningar och diverse symbolik för ondska och demoner. Museet har också en utställning, som rubriceras ”Samlat för dig” och innehåller gamla föremål av alla de slag. Båda dessa utställningar pågår under vår jubileumshelg. Härnösands konsthall däremot har tyvärr ett uppehåll i utställningsverksamheten just då mellan ”Konstveckor för barn och ungdom” och skulpturutställning av Hagbart Sollös, som skapat skulpturen ”Evolution” på torget och Mellanholmen i Härnösand. Den senare startar i början av juni.

Men – det stora konstevenemanget för Härnösand blir förstas invigningen av minnesmärket över härnösandsförfattaren Bertil Malmberg, som kan förverkligas genom en donation från den 2010 avlidne Richard Stiernström. Läs vidare i Anders Lidéns artikel och en faktaruta längre fram i tidningen!

En annan härnösandsförfattare, Birger Sjödin, som dog för 100 år sedan, endast 24 år gammal, har uppmärksamats av Bo Hiertner i en skrift och genom en artikel i bl.a. Tidningen Ångermanland. Birger Sjödin kan sägas ha varit ett litterärt underbarn.

Vårt science center, Technichus, har i maj tillfälliga utställningar: ”På språng med djur” och ”Bland takskägg och småhus”. I källarplanet finns också en utställning med konstverk av Bengt Lindström, deponerade av Carin och Jan Kron. Den kompletteras från tid till annan med verk av andra konstnärer, t.ex. Gustaf Bolin. F.n. ställer man ut ett antal verk av den holländske konstnären Abraham ”Bram” van Velde (1895-1981), som efter att ha varit figurativ impressionist så småningom övergick till abstrakt måleri. Verken är till salu.

Jazz på Lotsstugan – Pilot Station Jazz Band.

Det kan också vara av intresse att lyfta fram det i januari 2011 nybildade "Västernorrlands Idrottshistoriska Sällskap", som har stark styrelserepresentation från Härnösand. Mansdominansen är också stark, men det speglar förstås såväl idrottens som vår allmänna historia.

Jag lämnar kultur och idrott och funderar över vad som händer i övrigt i vår stad. Sedan jag skrev min krönika ifjol har det nya handelsområdet tagit form med etablering av ICA MAXI och utvidgning av Coop Forum. Vidare har Intersport flyttat dit och gamla Färgkompaniet har både hunnit flytta dit och lägga ner verksamheten. "Centrumlinjen" trafikerar dagligen sträckan torget-handelsområdet, allt i syfte att binda ihop de båda affärscentrumen. Men den stora frågan tycks vara vad handelsområdet ska heta. Den politiska majoriteten har fastnat för namnet Ankaret medan oppositionen anser, att det gamla namnet på stadsdelen, Bondsjösta'n, passar bättre. Man kan ju tycka, att det finns viktigare frågor att använda sin energi till.

På tal om energi så har två nya vindkraftverk satts upp på Härnön, det ena vid Vårdkasen och det andra vid Bräntberget, lite längre bort från centrum. Vi får hoppas, att de kommer att fungera enligt förväntan.

Det som just nu väcker störst intresse, för och emot, är bygget av ny curlinghall. Samtidigt finns önskemål om ett nytt ridhus och säkert en hel del annat, men curlinghallen slukar en stor del av den tillgängliga budgeten. Kommunen har dock fått löfte om medfinansiering av EU och Länsstyrelsen under förutsättning, att hallen också kan fungera som evenemangsarena. Det kanske är en bra idé, eftersom vi nyligen kunnat läsa i lokaltidningen, att Pingstförsamlingen är intresserad av att ta över Folkets Park och att även Brännaborg är till salu. Tiderna förändras!

Det inte helt lyckade resecentrumet har ännu inte byggts om men nu har äntligen en skiss till ny utformning presenterats. I mars nästa år beräknas ombyggnaden vara klar. Det blir säkert en bra lösning. Kommunikationerna till och från Härnösand är f.n. tyvärr minst sagt begränsade, åtminstone per järnväg. Dock utlovas tågtrafik i höst. Något dubbelspår mellan Härnösand och Gävle blir det inte inom den närmaste framtiden. Även Midlandas existens är under diskussion, sedan staten tagit

Härnösands Resecentrum

Illustration: Ingrid Lundberg/Abako arkitektkontor.

sin hand ifrån flygplatsen ifråga. Vi får kanske återgå till båttrafik. Trots denna delvis dystra utsago hoppas jag verkligen, att ni tar er upp till jubileumsfestligheterna. Och märk väl, att Härnösand är en av 38 kommuner, som ska vara goda exempel, när det gäller resande och stadsutveckling. Så det kan ju inte bli annat än bra till slut!

Kommunen satsar på försäljning av tomter i strandnära lägen vid södra infarten till Härnösand. Vidare ska man liksom ifjol ha en härnösandsdag i sommar, allt för att locka nya invånare.

Ifråga om näringslivet är utvecklingen både positiv och negativ. Den offentliga verksamheten har under en följd av år krympt, antingen genom nedläggning eller flyttning till företrädesvis Sundsvall. Men i motsatt riktning har etableringen av Skatteverkets äktenskapsregister gått. Det handlar främst om registrering av äktenskapsförord, en uppgift som förr låg spridd på alla tingsrätter i landet. Sedan hösten 2011 ger nu äktenskapsregistret arbete åt 55 personer i Härnösand.

Den sedan länge diskuterade regionförändringen har nu lagts på hyllan i de fyra nordliga länen. Som väntat

kunde man inte komma överens om en fylänsregion eller två någorlunda likvärdiga regioner. Troligen blir allt vid det gamla för överskådlig tid. Mycket väsen för lite ull!

En historisk händelse - födelsen av en tronarvinge i går morse - har idag uppmärksammats av

salutbatteriet vid gamla KA 5 med 2x21 skott.

Och så till slut: Årets Anders Gäfvertare: "Kalla den nybyggda piren för Ramströms bryggla!" För undvikande av missförstånd, vill jag betona, att jag inte har någon invändning mot förslaget.

Välkomna hit!

Salut för Estelle Silvia Eva Mary.

Kära 61:or och alla andra

Kära 61or och alla andra. Hur var det egentligen för 50 år sedan i skolan? Hur är det nu?

Minns ni mars 1961? Först rännstengång före dagen S, sedan svensk uppsats, latin- och franskskrivningar, kombinerat prov i engelska, fysik och matematikprov, allt på en vecka. Vi satt 8.30-15.00 och skrivningarna inlämnades renskrivna med bläck.

Vi kunde nog mer än vad vi trodde, och skolan var annorlunda förr. Vi blev dömda, nu är eleverna bedömda. Vi hade läxförhör, muntliga och skriftliga, nu heter detta formativ bedömning och är det allra nyaste pedagogiska verktyget. Numera är det inte fel att göra fel. Att gissa, att ta en chans, det kan betyda att du hittar något nytt och då kallas det pedagogisk kreativitet. På kemilektionerna hade vi underhållning, live, och bättre än YouTube med perfekta experiment där det smällde och rykte under 35 minuter.

Vi hade inga miniräknare och inga datorer, inga TV apparater i klassrummet, inga Smartboards, inte YouTube, inga videokameror eller mobiltelefoner. Vi var inte uppkopplade. Vårt sociala nätverk var begränsat och att något som Facebook och Skype skulle komma att koppla ihop hela världen var något vi inte hade en aning om. Vi var smarta ändå och våra lärare också. Vi hade kapacitet och kreativitet, vilket är en gåva, och vi gjorde något av det vi hade. Tiden går fortare nu, inte för att vi har blivit äldre utan för att informationsflödet är oändligt.

I den nya gymnasieskolan ska alla ha rätt att utvecklas, det ska bli mer

rättvisa och man ska ha rätt att överklaga. Vad hade hänt om vi hade överklagat de 5 extra minuterna på matematiken? Matematikläraren Norberg använde alltid rasten för att hinna med att lösa det sista talet. Det blir många timmar extra om man summerar. Något för den nya gymnasieskolan kanske?

Eller detta att vi inte fick någon rast? Vad hände när vi hade problem? Vi klarade oss utan kurator och yrkesvägledare. Vi klarade oss bra och det blev folk av oss också. Vi har hunnit med förändringarna, vi använder datorer och mobiltelefoner och vi är uppkopplade för det mesta, och nu är vi här, 50 år senare. Dessa 50 år har varit en tid av stor personlig och professionell förändring för oss, och nu sitter vi här och firar.

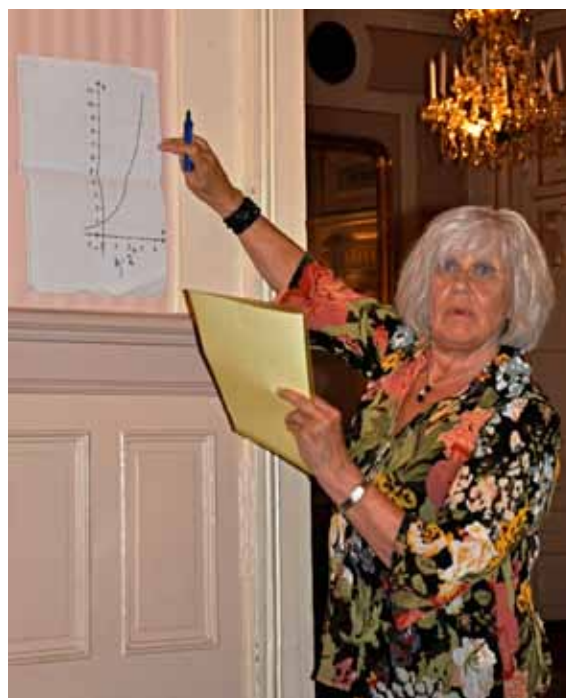
Vad firar vi?

- Jo att det är vi som har åstadkommit dessa förändringar, att det är vi som har tagit samhället framåt och att det är vi som har undervisat efterföljande generationer,

- Vi firar att livet fortsätter och att vi fortfarande har oändliga möjligheter att fortsätta att utveckla och utvecklas,

- men också och framför allt att grunden till allt detta lades i skolan bland kamrater och lärare som vi växte upp tillsammans med i Härnösand.

Som matematiker skulle jag vilja sammanfatta allt detta med en exponentialfunktion Om man ritat

Irene visade i sitt tacktal medelst exponentialfunktion på hur den kunskapsgrund och erfarenhet som lades i Härnösand har vuxit oändligt fort.

upp den, växer den mycket snabbt.

Den kan representera hur vår kunskap och erfarenhet har vuxit oändligt fort.

Börjar vi rotera den omkring y-axeln får man en rotationsvolym i 3D som har fyllts med insikt, kunskaper, kreativitet och skaparförmåga under 50 år.

Det är värt att fira.

Nu i kväll tar vi detta som ett glas och fyller det med lite vin och skålar. Tack Kamratföreningen.

Tack alla.

Det är så roligt att ses igen.

Irene Dolk Castellanos
Student 1961

Tre perfekta dagar

Stadsvandring.

Du kan ha tre perfekta dagar i Barcelona, i Rom, i Rio, i Buenos Aires eller i New York och du kommer hem inspirerad, förnyad och glad över allt du har upplevt och sett och människor du mött.

Jag och några andra åkte till Härnösand istället och njöt av 50-årsjubileet i juni 2011 och kom hem med precis samma känslor, inspirerade, förnyade och glada. Det var tre perfekta dagar med god mat och dryck och mycket trevligt umgänge.

Dag 1: Hotell Östanbäcken, del av stadens huvudsakliga bebyggelse som bestod av trähus byggda efter ryssbranden 1721. Redan vid promenaden från bilen kom känslan av att detta var min stad, här växte jag upp. Den var kanske lite ödslig och tom men vi, 61:orna, skulle fylla den med liv och glans under tre dagar. Vi gick

markväll. Vi satte oss ner med något svalkande att dricka och frågade många gånger om och om igen "Och du gick i min klass eller hur?" Eller "Vem är det som sitter där borta med solglasögon?" En efter en droppade in. Det var svårt i början att känna igen alla men sedan kom vi på att ögonen och rösterna inte hade förändrats.

Dag 2: Årsmöte på Rådhuset. Alla ärenden klubbades igenom och vi gick raskt till lunchen ute i S:t Petriordens trädgård. Runda bord fyller trädgården, som är omgiven av buskar i grönt. Där satt nu våra klasskamrater. Letandet efter dem startade i januari- februari. Agneta, Inga-Lena, Ilse, Göran T och jag skrev listor och vi ringde upp alla för att informera om hur trevligt det skulle vara, om just du kunde komma upp den helgen i juni, när Kamratföreningen ordnade vårt jubileum. Det blev många otroligt trevliga telefonsamtal vi hade.

Och så många som kom och så många som njöt, inte bara av solen

Ingrid Johansson (Nordlander), Jan Sundin, Eva Jansson (Håkansson) och Lennart Hernell.

*Lennart Hernell, Sune Öberg, Eva Jansson (Håkansson),
Ingrid Johansson (Nordlander) och Ulf Olsson.*

och värmen utan också av värmen från våra klasskamrater, som vi inte sett på 25 år eller kanske som i mitt fall 50 år.

Vi kunde se tillbaka och komma ihåg, diskutera och fråga. Hur blev det och hur var det? Det var som om det varit igår.

Innan middagen tog vi nog alla en egen liten runda och tittade på läroverket, Brännaborg och lite annat innan vi träffades på torget och tog en glass.

Sedan kom höjdpunkten, middagen i Spegelsalen, som med all rätt anses som en av Norrlands vackraste festlokaler. ”Vörda forntid älska framtid” står ovanför en av dörrarna. Passande ord för 40- och 50-årsjubilarer, men var fanns de yngre jubilarerna?

Förra årets jubilarer, Gittan Linnarsson och Per Skude, passade på att gå på pubaftonen.

De som är framtiden. Ville de inte vara med?

Vi hade i alla fall en oförglömlig weekend som Härnösands Kamratförening ordnat för att vi skulle kunna få njuta av varandras sällskap och av Härnösand. Vi satt i samma klassrum i många år och nu var vi tillsammans igen. Underbart. Vi hade så trevligt, vi satt till solen gick upp och pratade, och det var så fantastiskt roligt och uppfriskande

Rundvandring: Hanse Bylund, Ingrid Ekberg, Agneta Sundström (Söderlind), Göran Wesström och Hasse Hallbäck.

att känna igen och komma ihåg och återknyta en vänskap, som funnits förr. Vi såg nästan solen stiga upp innan vi gick tillbaka till respektive hotell och så var det dags att vila och göra sig i ordning för nästa dags stadsvandring och hemresa. Dag 3. Stadsvandring. Enligt turistbyrån ligger Härnösand mycket vackert med Höga kustens storslagna och dramatiska natur in på knuten. 'Öbacka', som Lubbe Nordström kallade sin hemstad, är inte en stor stad men mycket vacker. Vi var förnyade och fantastiskt glada över att vi fick vara med om dessa tre fenomenala dagar i juni, då solen sken både dag och natt. Vi lämnade Härnösand trötta, inspirerade och nöjda, efter en weekend vi inte skulle velat ha ogjord. Helst skulle vi väl kanske önska att den varade veckan ut. Det fanns så många att prata med och så mycket att prata om. Öbacka visade sig från sin allra bästa sida och vi minns, vi mindes och vi kommer att minnas denna jubileumshelg, som något mycket speciellt, absolut olikt något annat.

Irene Dolk Castellanos

Henrik Hallbäck, Marianne Hjelmér och Ingrid Espmark.

45-årsjubilarerna träffas vart 5:e år. Här är Lena Bergstén (Lektorp), Lisa Pierrou, Madeleine Forslin(Nyholm) och Margareta Isler (Westerlund).

På 50-årsjubilarernas vägnar tar Göran Trogen mot staven av Rose Olevard.

Pubkväll: Agneta Sundström (Söderlind), Ingrid Johansson (Nordlander), Ulla Larsby (Wulkan), Gertud Bertman (Frölander), Eva Wedin (Sundin) och Eva Jansson (Håkansson).

*Gunilla Samuelsson, Anna Svanberg
och Yvonne Sjölander.*

*Katarina Wiklund, Doris Dahlin, Rose-Marie Eklund,
Klas Altin och Tor Jonzon.*

*Brita Strand, Lena Nilsson
och Lars-Olof Söderström.*

*Jan Nilsson, Tore Hemström,
Per Markström och Monica Barrdunge.*

*60-årsjubilaren Nils Frölander
höll ett vansinnigt roligt tal
till allas stora förnöjelse.*

*Lillasyster Gertrud Bertman
(Frölander) hade bara 50-års-
jubileum men var lika glad ändå.*

*Kvällens toastmater Ulf
Kjelson i full aktion.*

Kersti Lundholm, Gunnel Selling Norell, Kerstin Nordin, Margareta Denkert och Christina Cedergren.

40-årsjubilarerna

Fredagkvällen den 10 juni, i ett soligt och varmt Härnösand drop-par vi in, en efter en till Pubaftonen på S:t Petri Logens uteplats. Jag kom med tåget kl. 19.00 och var lite orolig om jag skulle känna igen mina kamrater. Det var ju många år sedan vi senast sågs, i alla fall en del av oss. Men det var inga problem. Där satt de ju i samlad tropp, mina 71-kamrater. Åh, vad roligt det var att ses igen. Vi fortsatte där vi slutade 10 år tidigare. Kvällen blev en perfekt inledning på denna festliga helg.

Dagen efter sågs många av oss på lunchen i Petriparken och där blev vi kvar hela eftermiddagen. Vår ”ordningsman” Klas Altin hade som vanligt med en massa dokumentation från tidigare träffar som vi fick njuta av och minnena avlöste varandra.

Vi fortsatte sedan till den stora Jubileumsfesten där ännu fler dök upp. Skål och sorl. Mat och prat. Chans på dans. Stackars orkester. Det var rekordvärme både inne och ute och

fler och fler hamnade ute i parken. Kvällen övergick i tidig morgon innan vi skiljdes åt. Jag tror jag talar för alla när jag säger att vi var mycket glada att vi anmält oss till festen och såg redan fram emot nästa gång. Ett stort tack till Kamratföreningen som gör detta möjligt.

En hälsning till 72:orna, anmäl er. Det blir roligare och roligare för vart jubileum.

Christina Cedergren (Sjöström)

Sven-Olof Nordin och Tore Hemström.

Ordförande Kerstin Selander och Tor Jonzon njuter av den varma sommarkvällen.

Christina Cedergren (Sjöström) och Doris Dahlin.

Den store poeten som

Richard Stiernström, som avled sommaren 2010, tog studenten i Härnösand 1962, utbildade sig till tandläkare i Umeå och övertog så småningom Anders Ulins tandläkarpraktik i hemstaden. I slutet på sjuttitalet förvärvade han den stora patriciervillan på Framnäs med utsikt över viadukten, Nattviken och Härnön med Residenset och Domkyrkan i fonden. Praktiken installerades på övervåningen. Han blev staden och uppväxtorten trogen under sitt yrkesliv.

Under de sista åren lät Richard på eget förlag utge ett antal skrifter med aforismer, citat och betraktelser, ömsom filosofiska ömsom med anknytning till yrket. Det var texter som gav prov på stor beläsenhet men också på en stark känsla för staden Härnösand (genomgående stavat på gammalt sätt: Hernösand) som han betraktade både ur ett samtidskritiskt och nostalgiskt perspektiv.

Det rivningsraseri som Härnösand genomlevt fr o m sextitalet kom gärna på tal när man träffade Richard. Vi hade många gemensamma minnen från den del av Härnösand väster om järnvägen där vi växte upp, av de enorma kokshögarna mellan Styrmansgatan och stationen, som fanns kvar efter beredskapstiden, Lundholms slakteri, Bondsjöskolan med sitt utedass, Flodins bageri. Med åren fylldes bokhyllorna på Framnäs med en rik samling litteratur med topografisk och lokalhistorisk anknytning. Ett fynd var doktor Kaijers memoarer, en bok utan kapitel- eller styckeindelning noterade Richard, från ett antikvariat nånstans i Värmland. Trappuppgången till praktiken fyllde Richard med gamla foton av Springerts, KFUM-huset och gamla stenbron, och gatuperspektiv från början av förra seklet. Vi återkallade hur Norrstan såg ut en gång i tiden med sin trähusbebyggelse, Metodistkyrkan, Härnösandsposten, och mindes flottbesöken och sjötrafiken, särskilt Wilsonlinjens gröna lastfartyg från Hull som ibland låg vid kajen och lastade masonit. Inte minst sörjde Richard över att det anrika gamla stadshotel-

Richard Stiernström.

let revs. Vi kunde påminna oss de olika dofterna från Tobaksmonopolet, Tunnbrödfabriken och Torsvik. Barndomens Härnösand, liksom för poeten och författaren Bertil Malmberg – ett sjunkande Atlantis i minnet.

När det för några år sen gavs ut en antologi med ”västernorrländska” poeter saknades det främsta namnet, Bertil Malmberg. Var det på grund av okunskap eller ett aningslöst förbiseende? ”Ja, vi tyckte väl inte att han behövdes”, löd en kommentar. Richard Stiernström har tyckt annorlunda. Sista avsnittet i hans postumt utgivna häfte, Etyder, har rubriken ”Bertil Malmberg – Den store poeten som den lilla staden glömde” och ger kommentarer till poetens tankevärld och levnad.

Richards far var klasskamrat med Malmberg. 1903 skickades båda till Stockholm för vidarestudier. Richard gjorde sig väl förtrogen med Bertil Malmbergs författarskap. Han besökte platser i Tyskland där Malmberg hade bott. Han letade reda

den lilla staden glömde

Bertil Malmberg

Bertil Frans Harald Malmberg, född den 13 augusti 1889 i Härnösand, död den 11 februari 1958 i Stockholm. Han var son till lektor Teodor Malmberg och Hanna, född Roman. Efter studentexamen 1907 i Stockholm studerade han vid Uppsala universitet, därefter i Berlin och Lund. Under åren 1917-1927 var han bosatt i München och senare i Södra Ängby, Stockholm.

Bertil Malmberg var poet, författare, manusförfattare och översättare samt från 1953 ledamot av Svenska Akademien på stol nr 18, som han övertog efter Gustaf Hellström. Hans kanske mest kända verk är ”Åke och hans värld”, också filmatiserat. Han fick många utmärkelser, bl.a. Svenska Akademiens stora pris 1935.

på den kyrkogård i Stockholm där poeten ligger begravnen, och gjorde Malmbergsällskapet, eller om det nu var Svenska Akademien, uppmärksam på att skötseln av graven var kränkande eftersatt.

I slutorden till avsnittet om Bertil Malmberg skriver Richard:

Medvetandet är sin egen blinda fläck. Vi ser inte ljuset av det enkla skälet att vi använder jaget för att se med. Hjärnans uppgift har aldrig varit att förstå den verklighet vi lever i, bara att hjälpa oss att överleva. Bertil Malmberg sammanfattade problemet med sina eviga frågor:

Vem spelade mig?

Vem iklädde sig min skugga?

Vem ropade ”jag” genom min mun?

Vid sin död efterlämnade Richard vid sidan av sitt testamente en handskriven önskan att 500 000 kr skulle avsättas till ett minnesmärke över Bertil

Malmberg för placering i Stadsparken, och uppdrog åt Sällskapet Gamla Härnösandspojkar (GHP), och en grupp inom densamma, Lennart Bolander, Nils Hansson, Jan Kron och undertecknad, att se till att detta kom på plats.

Vi har därför uppdragit åt skulptören Marc Rizell att utföra ett minnesmärke i diabas över Bertil Malmberg för placering vid utgången av Biblioteket, med Stadsparken strax intill och Domkyrkan som bakgrund, den domkyrka som alla minns som en gång har läst Malmbergs barndomsskildring *Åke och hans värld* och som författaren också nämner i sina dikter. Vi har valt att låta gravera de av Richard Stiernström citerade diktraderna på en stenplatta i anslutning till minnesmärket.

Om allt går som planerat, kommer avtäckande och invigning av minnesmärket att ske lördagen den 26 maj 2012.

Anders Lidén

Årets Lubbe-pris till Mats Kempe

Foto: Maria Annas

Ludvig Nordströms-priset tilldelas i år novellisten Mats Kempe. Motiveringen lyder: "För att han under snart två decennier med obönhörlig konsekvens och på ständigt nya sätt har prövat novellgrenens möjligheter, ända till att i den senaste samlingen ha töjt dess gränser till det omöjliga, till ett uppmärksamt lyssnande som söker låta flickors röster höras i och genom den manlige författarens, och föräldrarnas, text."

Mats Kempe har nyligen gett ut novellsamlingen "Nattlampan tänd och dörren på glänt".

Ludvig Nordströms-sällskapet utser vartannat år en novellist och vartannat år en journalist som arbetar i Ludvig Nordströms anda. Prissumman på 15 000 kronor kommer från Härnösands kommun och Härnösands Läroverks/Gymnasiums Kamratförening.

Tidigare pristagare

Novellförfattare	Journalister
1998 Inger Edelfeldt	1999 Jan Helin
2000 Stewe Claeson	2001 Andreas Rocksén
2002 Hans Gunnarsson	2003 Curt Bladh
2004 Cecilia Davidsson	2005 Anneli Jordahl
2006 Ulf Eriksson	2007 Linda Larsson Kakuli
2008 Oline Stig	2009 Anders Lidén
2010 Ninni Holmqvist	2011 Anna Tiberger

Redaktörer: Kerstin Selander och Ulla Johansson.
Fotograf: Jan Anders Ekman m.fl. medlemmar
E-post: kerstin.selander@telia.com
Formgivning: Susanna Berggren, SuzyLu.com
suzylu@kth.se

Jubil-Extra 2012

Foto fram- och baksida: Härnösands kommun.